

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

228

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 ft., fél évre 2 ft.; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 ft.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr.; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 ft.
Nyitól soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

Az év elején.

Midőn ez évben első számunkat küldjük szét, egész bizalommal fordulunk munkatársainkhoz és olvasóinkhoz, hogy immár 13-ik évfolyamába lépő lapunkat — szellemi támogatásukkal és az előfizetések megújításával, a lapnak ismerőseik körében terjesztésével — hivatásának betöltésében eredményesen munkálkodni jövőre is segítsenek.

Új, hangzatos programmal nem hozakodunk elő. Hiábavaló, be nem váltható ígéretek nem teszünk.

Megmaradunk jövőre is azon szűkebb határon belül, a mit egy vidéki lap célja és rendeltetése magába foglalhat.

Célunk jövőre is Szilágy-Somlyó város és Szilágyvármegye közönségének közérdekeit, mindenféle befolyástól menten, hiven képviselni.

Hogy ezen feladatunknak kellő mérvben megfelelhessünk, az év befejeztével, az új év küszöbén ismételtén kérjük munkatársaink s minden közügy iránt érdeklődők szíves közreműködését, igérve, hogy a kor kívánalmainak mi is fokozott erővel és kitartással törekszünk megfelelni.

A lap előfizetési ára egész évre 4 ft., fél évre 2 ft., negyedévre 1 ft. — Tanítóknak és községi jegyzőknek egész évre 3 forint.

Szilágy-Somlyón, 1895. évi január hó 3-án.

Tisztelettel

A „Szilágy-Somlyó” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Városunk és jövője.

Wekerle Sándor, a most lelépő miniszterelnök mondotta egy ízben: „Eszméket termelni könnyű, eszméket megvalósítani nehéz.” Igaz. Elismerjük. De bizonyára ép oly igaz az is, hogy vannak eszmék és eszmekörök, a melyekből sohasem tudunk elég sokat termelni, a melyeket sohasem tudunk eléggé hangsúlyozni azért, hogy egykor megvalósíthatók legyenek.

Ilyen eszme a mi hitünk szerint a magyar városok, közte városunk jövője.

Mert ha igaz az, a mit egyik-másik bölcselet állít, hogy t. i. korunk a pártikulárizmus, a decentralizáció, a részekre bomlás kora: úgy kötelességünk a veszendő nagyobb egységek után az ellenáramlat megérkezéig a kisebb egységeket, a városokat utolsó védbástyául megoltalmazni.

Ha ellenben az az igaz, a mit mi hiszünk és vallunk, hogy t. i. a nemzeti egység minálunk csak ezentúl fog igazán megalakulni, akkor is kötelességünk a természet rendje szerint a városok fejlesztésén kezdeni a munkát, mert ezen egységekből épül fel legbiztosabban a nekünk legdrágább egység: államunknak egysége.

A múltban sok nehéz időn által, a megye volt alkotmányunknak egyedüli védbástyája. Benne összpontosult a nemzetfentartó, kiváltságos osztály szívós ereje. Jövők ma egyenesen a magyar városok kulturájától függ. Attól a kulturától, mely a kor szellemében a demokrácia széles alapjára helyezkedik.

Az ősi magyar birtok a gazdasági nagy átalakulásban sok helyütt cse-

rélt gazdát. Ezt a veszteséget is a magyar városokban ápoltt kulturának kell részben helyreállítania az asszimiláció ereje által. Bármely oldalról tekintjük tehát a kérdést, csak vissza kell térnünk oda, hogy legszebb eszményeinknek, legjobb szándékainknak a magyar városok jövőjére kell irányulniuk.

Ép e szempontból nézzük minde- nek előtt figyelemmel városunk közszellemét.

Nálunk a demokráciát, melynek szelleme polgárságunkat áthatotta, kizsorigatni készül a demagógia.

Ne tessék idegesen megrángatózni. Tudatosan használtuk ezt a szót. Mert ha eddig nem volt meg, vagy talán most sincs, okvetlenül és biztosan rá fog vezetni azon tónus, mely mint a lavina kezdődött az évek előtt sürüben tartott bankettek lelkes tószta- jának virágos szavaiból, míg most pozitív hitvallással proklamálva, nap-nap után ilyen alakban hangzik felénk:

Óh fenséges, óh dicső polgárság. Egyedül te benned vagyon az erő és hatalom, egyedül tebenned az igazság és bölcsesség. Áldva legyen azért a te neved és átkozottak legyenek a hamis próféták, a kik a Te bölcseségedben kételkedni mernek és nem a te szent akaratot ellen cselekszenek.

Nem vagyunk elfogultak. Ugy véljük, hogy a kik a demagógiának tömjéneznek, azokat egy sodró áradat ragadta magával. Föltételezzük róluk, hogy ők is ismerik a történelmet és abban, valamint mi nem, úgy ők sem találnak példát, hogy a demagógia, vagy mondjuk a tömegeknek való híz- zelgés boldoggá tudott volna tenni

akár országot, akár nemzetet, akár pedig csak egy várost is.

Mi igenis valljuk azt, hogy szerezett városunkban a polgárság azon- dus talaj, a melyből társadalmi jólé- tünk áldásai fakadnak. Ha e talaj nincs, akkor egyszerűen nem létezőnk. Ha e talaj sovány és terméketlen, ak- kor mindnyájan sinylődünk. Ámde a termékeny talajban is néha sok dudva terem, rozsdá veri a búzát, filloxera emészti a nemes szőlőtököt, hernyó pusztítja a gyümölcsfát; és ha azt akarjuk, hogy e talajon ne a termés- zet vad szeszélye üsse föl birodal- mát, hanem a kultúra érvényesítse rajta tudományát: akkor jönnie kell a kertésznek — az egészséges közvé- leménynek — késsel, ollóval, kaszá- val, fűrészszel, hogy a dus talaj ki- látásban levő szép termését az élős- diektől megóvjá. A társadalom egész- séges fejlődésének és sokféle betegsé- gének, azok befolyásainak megvannak a maguk kérlelhetetlen törvényei, me- lyeket a vezető osztálynak, az igazi intelligenciának épp úgy föl kell is- merni, mint a kertésznek, vagy az orvosnak a maga tudományát.

A polgárság dolgozik, fárad és termel, de nem vezet, azok hivatottak a vezetésre, a kik társadalmunknak csucspontján foglalnak helyet, mert róluk lehet föltételezni a szélesebb körű áttekintési képességet. Hogy közmozgalmaink ilyen vezető kézben legyenek, azt óhajtjuk annál inkább, mert városunkban tapasztalásunk sze- rint sok egészséges eszme születik, köztük azonban a legtöbb, a közjó egyenes kárára és veszteségére nyom- talanul elvész. Ha ugyanis ez eszmé- ket nem nyomta el csirájukban a

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Egy diadal és következményei.

Irta: Hamvai Sándor.

Az a solemnis megtiszteltetés ért, hogy Fabula Mihálylyal, a gőgös pékkel szemben negyven szavazattöbbséggel a kis-acádi tüzoltó-egylet főparancsnokává választottak.

A polgári olvasóközönségében vártam szívszorongva a választás eredményét s minden körülményre készen állottam; de hogy negyven szavazattöbbsé- get nyerjek a népszerűségében elbizako- dott és elbizakodottságában is népszerű nyugalomba vonult gazdag pék felett, ez legmerészebb álmaimat is felülmulat.

Mikor a monstre küldöttség, élén Kanyaró Ádámmal ez eredményt tud- tomra adta, boldog csuklás között borul- tam a szónok nyakába és életem legbol- dogabb percei közé soroltam a pillanatot. Mire ő jóakarólag fülembé sugta, hogy a tüzoltó századot illenék e nap örömeire a „Fullasztó” nevű városi vendéglőben de- rekasan megvendégetni. Erre én ismét megsugtam, hogy az ügyvédi irodám oly gyenge forgalomnak „örvend”, hogy ezen életrevaló eszme egyszerűen halva szüle- tett gondolat; ellenben egy lelkesítő szép beszéddel készen állok a kedélyek felvil- lanyozására. Kanyaró, ki ugyanez alka- lommal alparancsnoki és első csővezetői rangot nyert, ismét azon véleményre koc- káztatta, hogy atyai örökségem legalább annyi fényűzést megenged, hogy minden

tüzoltónak két pár tormás virstlit és négy-négy pohár sört rendeljek s a lel- kesítő beszédet majd ő fogja inkább el- mondani helyettem.

Ebben aztán megállapodtunk.

A választási helyiségig vállaikon akartakvinni a jó emberek, mibe tekintve az őszi esőzések miatt nagyon ruinált gyalogjárókat — melyeket a városi ma- gisztrátus agyaggal aszfaltírozottatott — készséggel beleegyezésemet adtam. Ka- locsnimat a hónom alá szorítva, diadal- menettel vitettem magamat a városházáig.

Utban találkoztunk Fabula Mihály- lyal és párttörredékével, kik hosszú orral sompolyogtak el mellettünk. Nyolcan vol- tak összesen.

— Éljen az új főparancsnok, tekinte- tes Habari Károly köz- és váltó-ügyvéd ur! ordították az én párthíveim.

Benn a választási teremben megújult ez az éljenzés és hangos „haljuk” kiáltás- sal fogadtak.

Szép, kerekded beszédben fejtettem ki programomat a tüzoltás teljes reformá- lását helyeztem kiáltásba párthíveimnek és ismételtén hangsúlyoztam, hogy életem legboldogabb napjai közé soroztam a mait, midőn a kis-acádi önkéntes tüzoltó-testü- let főparancsnoki méltóságával a baj- társak bizalma ily imponzáns többséggel megtisztelt.

Szörványos éljenzés hangzott fel a beszéd végén és mindenki várakozó hely- zetben maradt.

— Hívja meg hát őket vacsorára, sugá Kanyaró Ádám alparancsnok és első csővezető bajtársam.

— És uraim, folytatám pirulva, ha még egyéb mondani valóm lenne, akkor a „Fullasztó”-ban fogok azzal önöknek beszámolni, hova szívesen látom önöket egy kis szerény vacsoráral!

E kijelentés után az éljenzés oly erő- vel tört ki, hogy a legkínosabb szoron- gás vett erőt rajtam, midőn eszembe ju- tott, hogy minden főre csak két pár tor- más virstlit rendeltettem meg.

Mikor hazamentem, a feleségem ra- gyogó arccal borult a nyakamba, gratu- lált és mókuskámnak nevezett.

— Haj képelem, milyen bosszus le- het a gazdag pék! — sólt boldog mo- solylyal. Tehát megválasztottak; főpa- rancsnok lettél!

— Negyven szavazattöbbséggel, mon- dák nyomatékkal; negyvennel!

— Szép. Igazán szép!

Mikor az esteli harangszó elhang- zott, távoli zenehangok és éljenkiáltások verték fel az utca csendjét. A szolgáló lelkendezve futott be a szobába.

— Jönnék, jönnék!

— Kik, te?

— A tüzoltók. Muzsikálnak és mind- egyiknek egy-egy gyertya van a ke- zében.

— Ahán, fátylászene! Na ezt igazán nem vártam. Nagy kópé ez a Kanyaró Ádám; erről nem is szólt semmit.

— Milyen kedvesek ezek az embe- rek, milyen szép kitüntetés! — mondá a feleségem tapsolva, gyerekes kacagással. Lelkem, készüljön valami beszédre, ezek- nek válaszolni kell!

— Hm. Csak legalább sejtettem

Gerendási cifra csárda...

Gerendási cifra csárda cégére
Hivogatva himbálódzik a szélbe;
Csalfa cégér addig-addig leng rajta
Mig a leány bogár szeme
Barna Bandit becsalta.

Barna Bandi kár volt neked bemenni,
Azt a csalfát olyan szívből szeretni:
Látod most is a csikóssal enyeleg,
Szegény gulyás ihatz magad,
Nem törődik teveled.

Bort ide csak nem is itcét de pintet!
A Tiszát is meginnám most, de mindet
Klarinétos, itt zokogj a fülembé,
Hogy ne jusson árvaságom,
Meg az a lány eszembe!

Gerendási cifra csárda cégére
Nem hivogat, nem lebeg már a szélbe.
Ég a tető, láng nyaldossa az ereszt.
Barna Bandi vásra verve,
A tömlőben kesereg.

Balog István.

szükkeblü pártszempontok ólomsulya, akkor bizonyosan nélkülözik a társadalmi tekintély és hatalom emelő szárnyait.

Ezeket tapasztalva, az év folyamán bőven kívánunk lokális közkérdésekkel foglalkozni. Legyen a jelszó: hazai városaink emelése! E cél érdekében most csak a bevezető akkordokat zendítettük meg.

Vármegyei élet.

(Vége.)

A hónap 20. és 21. napján a zilahi állami elemi iskolák központi II. és III. leány-, a Széchenyi-utcai I. és II. vegyes osztályait látogatta meg. Mindenütt telt tantermek, kellő rend és eredmény. Megjegyzi, hogy a zilahi iskolák jobbára oly bérhelyiségekben vannak, melyek csak szükségből valóknak tekinthetők. Munkában van az állandó elhelyezés ügye s az, ez idő szerint a gondnokság javaslata előtt áll, valamint az állami polgári leányiskoláé is.

29-én a sz.-somlyói államilag segélyezett községi iskolákat látogatta meg, hol a III-ik fiú s a IV. V. és VI. leányosztályokban egy-egy órai leckén volt jelen. Mindenütt helyes tanmenet és kellő eredmény mutatkozott. Az iskolába felvett 128 fiú, 154 leány, kik közül azonban a IV. V. és VI. leányosztálybeliek különösen sokat mulasztanak. Sajnálatos tudomásul, hogy ismétlődő iskola nincs. Annak beállítását elrendelte. Ismétlődő iskola létesítése iránt a zilahi áll. iskolánál is intézkedett; de az eredményről még eddig tudomása nincs.

A sz.-somlyói románegyesületi leányiskolában 26 beírtból 20 volt fenn, kik általában kellő eredményű oktatásban részesülnek s a magyar nyelvi oktatás is gondozva van. A gör. kath. fiúiskolában telt tantermet talált; itt azonban a tanítási eredmény vizsgálatára már ideje nem maradt. Még e nap az általános iparos tanonciskolát s a kereskedő tanoncok szakszerű oktatását vizsgálta meg. Az iparos tanoncok előkészítő s I. osztályában 37 növendék volt jelen, a kereskedőknél 7. A tantestület buzgósággal végzi feladatát, a rajzoktatás is helyes uton halad; de a tanoncok pontos iskoláztatása érdekében szigorubb eljárás alkalmazandó.

A róm. kath. gimnáziummal kapcsolt elemi iskolánál általában helyes irányu s kellő sikerű tanításról szerzett meggyőző-

dést. Az izraelitáknak — épen szünetidő alatt — csupán épületét s berendezését szemlélhette, mely egészen megfelelő.

Az iskolalátogatásai alkalmával főként arról győződött meg, hogy a pontos iskoláztatás érdekében szigorubb intézkedések válnak szükségessé s az iskolai szünetidők is szabályozandók.

A vallás és közoktatásügyi miniszter a görögön áll. elemi iskola; a bürgezdí áll. elemi iskola; a szilágyszegi ref. iskola; a szegényebb sorsu román iskolák számára tanszereket s tankönyveket engedélyezett; a perecseni áll. elemi iskolák állandó elhelyezésére terv elkészítését rendelte. A bürgezdí áll. elemi iskolához szükséges melléképületek előállítására is tervet s költségvetést készített, valamint tervet készít az építészeti hivatal a görögön állami iskolához és a melléképületekről.

A miniszter Szabó Lajos zilahi tanítónak 240, Juhos Bélának 200 frt énektanítási díjat engedélyezte; Bene András papi közs. tanító részére a negyedik ötöd-éves pótlékot folyóvá tette; a zsidói magán kisdóvoda 1894. évi fentartására 300 frtot engedélyezett; a szilágyszegi állami óvodához Gegye Máriát helyezte át, ki a hivatali esküt letévén, állását elfoglalta.

A miniszter a millenium alkalmából rendezendő kiállításon résztvevő iskolák részére kitöltés végett bejelentő ivatek küldvén, a kiállításon való részvételre megjelölte a zilahi iskolákat, a sz.-somlyói községi iskolát és óvodát, a szilágyszegi s krasznai áll. iskolát, a zsidói községi iskolát, a tasnádi ref. s róm. kath. iskolát s a gör. kath. iskola kijelölése iránt megkereste a vikáriust.

Az ákosi ref. s izraelita hitközséget, a szakácsi ref., diósjadi, valamint a sz.-főkeresztúri fölkerete iskolájoknak törvény szerint való javítására és fejlesztésére.

Az érkörösi ref. s gör. kath. hitközséget szintén, a ref. hitközség már jelentette is, hogy a legszükségesebbet megtette.

Tapasztalván, hogy a hitközségek az iskolaszékek megállapításával gyakorta késnek, e tárgyban körrendelettel intézkedett.

Értesülvén, hogy Kraszná-Horvátban zugiskola létezik, az iránt az előjáráságot megfelelő eljárás végett megkereste.

Pungur Gyulának november 5-től számított öt napi szabadságidőt engedélyezett.

Iktatókönyvre érkezett 203 drb; elintéztet nyert 267 drb, közigazgatási ügydarab 53.

A tanítói fizetésnek az 1893. XXVI. t.c. értelmében való kiegészítése iránt

beadott kérelmeknek akadályul szolgál azoknak felszerelés s pótoltatás miatt való újra visszaküldözgetése s főként az a körülmény, hogy a bemutatott díjlevelek tartalma jórészt eltér az 1893. évi 29.751. sz. miniszteri körrendelet alapján eszközölt összeírások nyert hiteles adatoktól s a tanító fizetés terménybeli részének megállapítása újabb meg újabb adatok bekívánására utal.

Bejelentette, hogy Peér községtől kívánt összeírás kimutatás alapján arról győződve meg, hogy a község határában fekvő s a Kandel Ferenc birtokát képező tarcali, etei és csatragi tagon a mindennapi tankötelesek száma 44, az ismétlődő 18, megkereste a tulajdonost, hogy a kimutatott tankötelesek számára tanyai iskola felállításáról gondoskodjék. Az iskola megnyitásának határidejéül 1895. január 7-dikét tűzte ki s egyúttal fölkerette az illető nagybirtokost, hogy törvényszerű fizetéssel okl. tanítót alkalmazzon.

Tanfolygylő előterjesztésére Somogyi Kálmán és Lukácsffy Ödön sz.-somlyai iskolázási volt gondnokok részére a terhekre megállapított számadási-térítmény visszafizetésére 30 napi határidő tűztet ki.

A paniti ev. ref. iskolában működő tanítói fizetésének államsegélyvel való kiegészítése iránt közoktatásügyi miniszterhez felirat intéztetett.

A sarmasági ref. iskolaszék kérelmére megengedtetett, hogy a községi iskolai alapvagyon jövedelme az iskola felszerelésére fordíttassék.

Az építészeti hivatal Kuncze József verscei lakossal kötött szerződést, mely szerint a hadad-szopori törvényhatósági ut.kiépítetlen részét 37.256 frt 75 krért kiépíti, bemutatván, az jóváhagyatott.

Sarmaság község által a vásártérhez való közlekedés céljából kérelmezett vasúti átjáró engedélyeztetett.

A vármegyei kórházhoz addig, míg a rendszerszerűen határozott harmadórvi állás a belügyminiszter által jóváhagyatik, havi 58 frt tiszteletdíj mellett f. évi december hó 1-sejétől egy kiegészítő orvos alkalmazása engedélyeztetett.

A vármegyei számvétség jelentése, mely szerint az idei 128.359 frt 60 kr. utadótartozásból 81.709 frt 50 kr. folyt be, s így a hátralék 46.839 frt 47 kr. tudomásul vétetett.

Magánosokat illető különböző ügyek elintézése után az ülés d. e. 12 órakor véget ért.

„Szilágys.”

Ingatlan birtok vált

A zilahi kir. járásbíró Dénas József és neje megvette Dénas társai sz.-főkeresztúri külsőségét 500 zsa Sándor és neje Kresák Károly zt 500 frtért; Devecseri József ifj. K. rás és társai zilahi házát 350 frtért; r és neje Bazala László és neje zilahi t 610 frtért; Ince Sámuel Juhász Julián házát 250 frtért; Medgyesi György ifj. András zilahi házát 400 frtért; Harsis és neje Péli Sándor vártaleki rétjét 4; Pap J. János Pap P. Gábor és Mitru ifj. szántóját 110 frtért; ifj. Orbán Kámi Zsuzsa zilahi házát 500 frtért; Bobis zilági Julián Domokos Andrásné kusaly összes ingatlanait 550 frtért; Nagy József meg ette ifj. K. Pap András és társai zilahi szántóját 350 frtért; ifj. Balog Mihály és neje id. József István sámsoni házát 200 frtért; Jója Juon és neje Vónó Vaszilika szentpéterfelvai ingatla ait 120 frtért; Parlagi Lajos és neje özv. Kulcsár Mártonné sz.-főkeresztúri házát 200 frtért; Katona István és neje Bartha József és társai mocsolyai szántóját 180 frtért; Dombi Ida Debreceni Miklós zilahi házát 250 frtért; dr. Marjka Ödön Öldvi Istvánné zilahi szőlőjét 350 frtért; Vajda Gyriszín és neje Vajda Juon Násztí társai összes birtokát 200 frtért; Czeli LőrincÉltető Elek és neje zilahi pincés szőlőjét 2000 frtért; Opre Tódor Bárbúrás Nasztazin eszmölői házát 240 frtért.

Különfélék.

Tisztelgés. Új év napján a városi tisztviselőkar és a községi iskola tanítói kara testületileg tisztelgett Gencsy Sándor polgármesternél. A városi tisztikar nevében Hegedűs Sándor rendőrkapitány, a tanítókar nevében pedig Bogdán István igazgató üdvözölte a polgármestert, ki szívesen köszönte meg a tisztelgők figyelmét.

Uj bíró. A szilágys-somlyói kir. járásbíróhoz az új polgári peres eljárás folytán rendszeresített új járásbírói állomásra Kiss József a zilahi kir. törvényszék alügyeje nevezetett ki és hivatalát már el is foglalta.

Eljegyzések. Veress Miklós gazdaszt Uj-Pécsen eljegyezte Radocsay Blanka kisasszonyt. — Zöld Gábor nagy-károlyi kir. aljárásbíró eljegyezte özv. Vischán Elek né urhölgyet.

Áthelyezés. Halmágyi Kálmánt, sz.-csahi járásbírói aljegyzőt az igazságügyi miniszter a zilahi törvényszékhez helyezte át.

Tiszti kinevezés. Tarpay Miklós közigazgatási joggyakornok a m. kir. honvéd gyalogsági tartalékosokhoz hadnagygyá nevezetett ki.

A tűzoltó-egylet évi közgyűlése már a f. é. január havában megtartandó lesz. E közgyűlés annál fontosabb jelentőségű, mivel a tisztújítás is ekkor fog

volna! Na mindegy, csak gondolok ki valamit, a mig ide érnek.

Kissé izgatott voltam, mint a színész premier előtt, mikor új szerepet kell kreálnia; de oda állottam a nyitott ablak elé, mely alatt már ott állott a tűzoltószázad fáklyákkal és zenekarával és temérdek utcagyerkőc, a nevemet kiabálva és szüntelen éltetve. Mindjárt megismerem a pékinast, ki naponkint friss kiflit hord a feleségemnek.

Kanyaró Ádám hangzatos szavakkal üdvözölt s kifejtette, hogy a közbizalom, mely ezuttal bennem központosult, oly kötelezettséget ró vállaimra, a melyeknek megfelelni csakis oly fényes talentummal lehet, a minő ismét csak szerény személyemben központosul. És a többi. Lett erre nagy éljenzs és tuss.

Mély megindulással válaszoltam a szónok beszédére s most már harmadik-szor soroltam életem legboldogabb napjai közé a mait, midőn a kis-acádi önkéntes tűzoltó-egylet főparancsnokául választottak.

A fáklyászene után a „Fullasztó”-ban rendezett tormás-virstlis diszvacsorán vettem részt, mely igen kitünően sikerült, mennyiben a temesvári friss virstli annyira izlett választóimnak, hogy mindenik megduplázta a maga adagját. Itt bizalmasan megszúgta Kanyaró Ádám alparancsnok és első csővezető bajtársam, hogy a fáklyák költségeire negyven forintot fizessenek kezeihez, megvigasztalt egyúttal, hogy a fáklyák felét eltették és születésnapom évfordulóján ismét fáklyászennél tisztelnék meg.

A helybeli lap négyhasábos cikkben emlékezett meg a választás lefolyásáról s a bankettől a többek közt így írt: „A harmadik fogásnál felfelkelkedett Habari Károly ujonnan megválasztott főparancsnok és a következő eszmedus beszédet mondotta . . .” És itt leírt egy beszédet, melyről nekem maig sincs sejtelmem, mikor mondhattam el. A harmadik fogás

alatt bizonyára a harmadik pár virstlit értette a riporter.

Másnap délben azonban lelkesedve futott hozzám Kanyaró Ádám városi aljegyző és első csővezető-alparancsnok.

— Baj van, így szólt. Fabula Mihály dühös! Csufos bukását azzal akarja megtorolni, hogy egész új tűzoltó-egyletet szervez. Már eddig tíz emberünk szökött által. Ime, lemondásaikat hozzám küldötték bel!

— Furcsa!

— Furcsa? Ez kérem nem furcsa, hanem borzasztó!

— De hát mi indította őket arra, hogy a zászlót hűtlenül elhagyják?

— A virstli kérem. A virstli?

— Hogyan? Talán kevés volt?

— Ellenkezőleg; sok volt s többen betegek lettek tőle.

— Dehát tehetek én arról? Minek faltak össze annyit?

— Nem ezen fordul meg a dolog! Hanem, tetszik tudni Fabula Mihály ilyenkor legalább három fogásból álló vacsorát szokott adni és rizlinget itatott velünk.

— Hja, kérem . . .

— Világért sem azért mondom főparancsnok ur! Hanem illusztrálni akarom a szomorú viszonyokat, s az emberek rut önzését. De legyen ön meggyőződve, hogy vagyunk elegenden kik önzetlenül is támogatjuk a szent ügyet, melyért tűzbe, vízbe követjük önt, szeretett főparancsnok ur!

Megvakartam a fülem tövét. Kezdetem a „szent ügy” árnyoldalait kissé bosszantónak találni.

— Jó volna, tanácsolá Kanyaró Ádám, ha főparancsnok ur a közelebbi vasárnapra egy nagy diszgyakorlatot rendezne. Akkor ki fog tűnni, hogy kik az árulók.

— És arcán sötét gyűlölet fenyegető villama vonult át. Ez az ember embert ölné értem. Ez a felfedezés megvigasztalt és mert a nyugalomba vonult pék nagyzási hóbortja, kinek saját szerkesztésében

és kiadásában megjelenő süteményein aktív pék korában e lelki szörny egyáltalán nem volt konstatalható, valósággal fellázított, a szegen függő főparancsnoki siskomra pillantva, így szóltam:

— Majd meglátjuk ki lesz a győztes e harcban! — Kanyaró ur!

— Parancsoljon, uram!

— A jövő vasárnap kirukkolás után — mondám katonás szigorral — az egész egylet az én vendégem lesz. A gyakorló téren egy hordó bor és gulyáshus fog készen állani. Megértett ön?

Kanyaró Ádám tisztelgett és szólt:

— Megértettem főparancsnok ur!

— Gyakorlat után a táborban díkjiosztás a jobb mászóknak és csővezetőknak. E célra két aranyat és négy talért tűzők ki.

Kanyaró ismét tisztelgett és lelkesedve mondá:

— Főparancsnok ur! Meg vagyok győződve, hogy a század később meghalni, semhogy zászlaját hűtlenül elhagyja!

A következő vasárnap meglepődve konstataltam, hogy az egylet ötven főnyi csapatából egyetlen ember sem hiányzik, de sőt a Fabula Mihály nyolc párthívéből is öt, mint megtért bárány jelent meg és esdekelt bünbocsánatért.

Gyakorlat után defilé volt, mikor a zászlót a generál-marsch hangjai mellett négyszer hajtották meg előttem.

Harmadnapra anonim levelet kaptam, melyben egy ismeretlen polgártársam (bizonyára Fabula Mihály volt, a gazember!) víháknak, zsebvágónak és jellemtelen, üres fejű fickónak nevezett el, ki a tűzoltás nemes intézményét profanizálom s a békés polgárságot a korhelykedésre szoktatván, ezáltal a vérgomláshatásítom.

— Igaza van, gondolám magamban s a levelet íróasztalomban helyeztem el, mint megérdemelt leckét. Egyúttal feltettem magamban, hogy e költséges passiótól óvakodni is fogok — saját érdekemben.

megtörténni, mennyiben a mostani parancsnokság mandátuma ez évben lejár, s az alapszabályok értelmében az évi közgyűlés mindig az év első havában tartandó meg. Miután a parancsnokság hallomás szerint oly értelmű megállapodásra jött több hónappal ezelőtt, hogy a míg az ismeretes és nagy port vert „szandárügy” végleg befejezve nem lesz, illetőleg a míg ez ügyből kifolyólag az egy-let parancsnokságán megadni vélt sérelmet az illetékes faktorok elégtételt nem nyújtanak, addig közgyűlést nem tartanak, kíváncsian várjuk, hogy mit fognak tenni most, midőn köztudomás szerint az elégtételt megadva nem lett, de sőt kilátás van arra, hogy egy-két év előtt az odiosus ügy befejezést nem is nyerhet? De érdekes e kérdés még azért is, hogy miután megbízatásuk lejárt, azonosíthatják-e továbbra is a maguk személyét a tűzoltó-egylet parancsnokságával?

— **Kaszinóhal,** vagy esetleg, de minden- esetre egyik vagy másik teljesezésbe fog menni. Közelebb ugyanis indítványt terjesztett Mile Mihály kir. járásbíró, kaszinónk tevékeny elnöke a választmány elé, hogy a társadalmi élet felélénkítésére nem volna-e jó ilyet is rendezni a farsangon. A választ- mány nagy szótöbbséggel elfogadta az esz- mét, s közelebb már egy nagyobb szabásu anket fog dönteni a kérdés felett, tancolunk-é az idén, vagy csak összedugott kézzel vár-juk be a bójtos advent napokat.

— **Tisztújítás Zilahon.** A Zilah városi tisztikar 1894. december hó 26-án tartott képviselői közgyűlésben restauráltatott. Polgármesterré Minorich Albert ügyvéd 30 szavazatával szemben Péntek Farkas, a volt polgármester 31 szavazattal újból megválasztott. Egy szavazatlap üresen lett be- adva. A többi állomások közfelkiáltással töltettek be, és pedig tanácsosokká megválasztottak: Varga Sándor és Deák Miklós; pénztárnokká: Obengruber József; ellenőrré: Kabai Sándor; számvevővé: Felker Lajos; tisztii ügyészsé: Vince Albert; erdészé: Szvoboda Mihály; levéltárnokká: Keményfi József; írónká: Katona Pál; rendőri tol- nokká: Kiss Károly.

— **Sajtóper.** A debreceni esküdszék Balogh Károly zilahi kir. közjegyzőnek Minorich Albert elleni sajtóperében 7 sava- zattal 5 ellen marasztalt ítéletet hozott, melyben Minorich A. rúgalmazás és becsület- sértés vétségében vétkesnek mondatván, 50—50 frt fő és 20—20 frt mellékbünté- tére és a 229 ft 57 kr. eljárási költségek megfizetésére ítéltetett. Az ítélet ellen vádlott nevében Márk Endre ügyvéd semmi- ségi panaszt jelentett.

— **István napja Krasznán.** Ugy vagyunk mi az István nappal mint a jóborral, év év után öregbül: tartalom és zomatban. Len- gyel István nál újra összejött a megszo-

— **Ügyvéd ur** megelégedezik arról, hogy négy gyermekes apával áll szem- közt.

— **Őn teljesen vak,** nem látja, hogy ülök?

— **Jól van!** Ugy látom, hogy ügy- véd ur nem emelkedik a helyzet magas- latára. Ezennel fogadják lemondásomat! Mai naptól megszűntem az ön ezredében alparancsnok lenni. Ha ön azt hiszi, hogy az ellenféllel tartok, hát legyen úgy! Fa- bula Mihály megbecsüli a valódi férfit!

Ezzel bevágta az ajtót maga után és távozott.

A helyi lapban, — mely minden szen- zációs cikken kapva-kapott, — nemskára egy fulmiláns cikkely jelent meg, mely a tűzoltó egylet sorsát siratva egyenesen nekem impultálta az életerős egylet elzül- lését. „A tapintatlan és erőszakoskodó vezető, az elbizakodottságában fenhéjázó főparancsnok — így szól a cikkely — juttatta e humánus egyletet a tönk szé- lére, melyet Fabula Mihály volt főpa- rancsnok oly niveaura emelt, hogy büsz- kén láttuk azt a hasonló egyletek elsői között tündökölni. Keseregve állunk a szép egylet, mint Marius Carthago rom- jai felett és ószintén kívánjuk, hogy Ha- bari Károly főparancsnok belátva tehe- tetlenségét, hagyja oda önként e helyet, melyre őt a közbizalom emelte s melyre immár kétségen kívül érdemtelennék bi- zonyult. És szeméink bizalommal fordul- nak ujfént Fabula Mihály érdemes pol- gártársunk felé, kinek erélyes vezetése egyedül hivatott arra, hogy az egylet békéjét helyre állítva, annak új és bol- dogabb jövőjét biztosítsa...”

A cikk alatt nem volt név, de tud- tam hogy Kanyaró Ádám tollából ered. A feleségem öngyilkossággal fenye- getőzött, ha nem rehabilitálom magamat. — Szavastass magadnak bizalmat! — Igen, — de kivel? — Rendezzünk egy diszvacsorát szü- letésnapod alkalmából. Éppen a jövő va-

kott társaság, nem csak a megszokott, de új ösmerők és barátok. Impozáns volt a tűz- oltók fölvonulása, a fáklyák világánál. Lengyel István főparancsnokot Wargha segédtsit- titkár üdvözölte a testület nevében, rövid, de meleg szavakban. A főparancsnok a meghatottságtól remegő hangon köszöntö meg a megtiszteltetést. Szívűl fakadó éljen volt a felelet. A tűzoltók elvonulása után táncra perdült a fiatalság, majd a gazdag teríték alatt görnyedező asztaloknál foglalt helyet a szép és nagy vendégsereg. Termé- szetes, hogy mint ez már magyar embernél elmaradhatlan, volt tószb bőven és szépen!

— **A korcsolya-egylet** ugy látszik, hogy nem akar életjelt adni magáról. Igaz, hogy mikor e sorokat írjuk, vastag hóréteg borítja a pompás jégpályákat, mely a Kraszna folyam felett megacélosodott; de néhány seprő és néhány munkás kéz könnyen vé- gezhetne azzal, ha volna a ki munkást és seprőket mozgásba hozasson. De persze a a korcsolyaegylet vezéremberei még kényel- mesebbnek látják bevárni a hó elvonulását, a mikor a jég magától megtisztul. Ez el- len sines kifogásunk; de a jég olvadását még sem kellene tán bevárniok?

— **Megszűnt szaklap.** Zoványi Jenő ti- szaföldvári ref. pap az általa nagy szakis- meretttel szerkesztett „Vallás és Egyház” című folyóiratot új évtől beazintette.

— **Szerkesztő változás.** A „Fővárosi- lapok” szerkesztését Porzolt Kálmán vette át. E lap jövőre politikai dolgokkal is fog lalkozni fog.

— **Mennyi mag küldendő** az ezredéves kiállításra? Termelőktől gabona és hüvely- sekből eddig legkisebb 10 liter mag lett követelve, de ez óriási területet és üvegedé nyekre roppant költségeket igényelvén, a legkisebb mennyiség utólag 3 literben lett megállapítva.

— **Merénylet** báró Gerliczyné ellen. Báró Gerliczy Felixné, a nagyváradi nő- egylet jótékonyaságáról híres elnökijét teg- nap délelőtt — mint Nagyváradról távira- tozzák — egy Schwartz Vilmos nevű kol- duzs késsel támadta meg. A merénylet sze- rencsére meghiusult és elkövetőjét rögtön letartóztatták. A merénylet oka volt, hogy a báróné Schwartztól, a ki nála koldult, mint erőteljes, munkaképes embertől az ala- mizénát megtagadta.

— **Karácsonyfa Krasznán.** Az állami kisdudovoda választmánya Nagy Domokosné öngyűlölet indítványára elhatározta, hogy karácsonyfát állít föl a kis dedósoknak. Az óvósok anyaga ünnep másodnapján délután jött meg, volt öröm, sirás, nevetés és taps. A kis óvósok is kitettek magokért, derék óvónőjük Gál Ilona k. a. vezetése mellett szépen verseltek, énekeltek stb. Meg is ígérte az angyal, hogy ha jók lesznek és az óvó- néninek szót fogadnak, jövőre is eljön.

— **A gyümölcsészet és fatenyésztés te-**

sárnap lesz. Hívd meg arra az egylet minden tagját, s másnap tarts közgyűlést és...

— **Igazad van!** Ez az eszme pompás! Még az nap szétbocsátottam a meg- hívókat.

A vacsora fényesen beütött. Minden meghívott pontosan megérkezett. Kitűnő étvágygyal ettek; töménytelen ittak. Kétszáz forintba került a vacsora.

Másnap délután teljes ünnepi díszben mentem a városháza nagytermébe, a hol a közgyűlés volt megtartandó. Még a fü- lembe zúgtak a születésnapon elmondott dikciók és harsány éljenek s kezeim még most is sajogtak a szorongatástól.

Megnéztem órát. Pont 3 óra volt. Bizonyára együtt vannak már hűveim.

Benyitottam az ülésterembe. Egy lélek sem volt még ottan. A te- remszolga most fejezte be a törölgetést.

Leültem és vártam.

Az idő gyorsan repült s én ijedve láttam, hogy immár négy, majd fél öt óra és még egyetlen ember nem nyitotta rám az ajtót.

— Bizonyára a tegnapi vacsora meg a sok bor ártott meg nekik s még most is alusznak, legyünk türelemmel!

Öt óra tájban végre becitáltam a te- remszolgát.

— Barátom! Nem tudja hol késnek az én embereim?

Az nagyot nézett.

— Hát kire tetszik várni a tekinte- tes urnak?

— Kire? Hát a tűzoltóimra!

— Hát miért nem tetszett mondani előbb!

Ott vannak azok egy szálíg a „Fullasztó”, ban, Most installálják az új főparancsno- kot, Fabula Mihály urat!

... A gazemberek!

rén szerzett érdemek olismerése. A magyar földhitelintézet által — gyümölcsészet és fatenyésztés terén szerzett érdemek elisme- rése az 1895-ik évre adományozott juta- lomdíjakra a beérzett pályázati kérvények, valamint az ezen kérvények tárgyalására a földmivelésügyi miniszterium által egybe- hívott bíráló bizottság által — első helyen ajánlottak faiskoláinak szakértői megazem- lélésére vonatkozó jelentésekben foglalt ada- tok alapján a következő faiskola kezelő ta- nitók találattak érdemeseknek. A 300 frtos első jutalomdíjra Török Ferencz szil- lágy megyei ér-mindszenti ev. ref. faiskolakezelő lelkésztanítót. Az egyik 200 frtos jutalomra Taborita János jászapáti, a második 260 frtos jutalomra Piller Miklós tisza-ujlaki faiskolakezelő tanítót. A 18 egyenkint 100 frtos jutalomdíjra a bíráló- bizottság kijelölt: Konek János csenoplai, Polgár József hidegkuti, Dainich Márton ausznoki, Bartakovich Andor bakabányai, Pusztai Mihály tállyai, Gerley Nándor fe- kete-baloghi, Macher Endre lajos-komáromi. Ritsok István kabai, Kristel József aranyos- maróthi. Sztraka József kassai, Rád Bazil mikola-pataki, Pup Ferencz, gödömesterházi, Bérés János vizaláti, Szabó József szerez- nyei. Albán Miklós alsó-szombatfalvai, Szabó Gyula maroscsucs-koppándi, Jakobenszky Sándor ó-radnai, Schuretz András káposzta- falvi tanítókat.

— **A csók szinhatásai.** A legujabb fi- ziológiai fölfedezés az, hogy az ember, ha csókolózik, bizonyos színeket lát. A szí- nek a csókoló életkora, egyénisége és a megcsókoltnak ugyanilyen személyi viszonyai szerint változnak. Más szint lát a fiatal, az idős ember, a bankár, a művész, a katona, az államhivatalnok, a városi aljegyző, az orvos, az ügyvéd és a háziur. Más szint lát a fiatal leány, a földbirtokos felesége, a színésznő, a nagymama, Miss Athleta, a tengerész-kapitány özvegye, az angol miss és a francia bonne. Más szint lát az ember, ha szőke hölgyet csó- kol, mást, ha barnát, mást, ha fiatal, mást, ha idős hölgy ajkát érinti az ajkával. Más szín keletkezik a kézcsóknál, más, ha a homlokot, a szemet, az ajkát, a fület, a nyakat, a vállat csókoljuk meg. Leggya- koribb a rózsaszín, nyomban ezután a fe- kete következik, különösen akkor, ha az ember csókolózás közben behunyja a sze- mért. Legboldogabbak azok, akik egymás- sal csókolózván, egyszerre egy és ugyan- azt a szint látják, még boldogabbak azok, akik ha csókolóznak — semmit se látnak.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudó- sítása.) Az ünnep hetében csendes volt az üzlet és mi változás sem állott be. A gazdaközönség folytatlag érdekelték szükséglete fedezése iránt, mely érdek főleg lucerna, lóher és takarmányrépa- magvak felé fordul. Takarmányrépamagot utóbbi időben némely helyről ugyazólván gyanus olcsó áron kínálnak, minek következménye az, hogy gazdák, még pedig joggal, ugy fajazonosság, mint csiraképesség tekintetében a legmessze- meőbb szavatolást követelik. Muharmagból a kész- letek vajmi csekélyek, ára folyton felmenőben van, míg búkköny keveset, baltacim pedig egyál- talán nem keresetetik. Jegyzések 100 kilonként Budapest: Lucerna 42—50 frt Vörös lóher bá- náti 55—62 frt. Vörös lóher tiszavidéki 63—68 frt. Vörös lóher erdélyi 55—68 Tavaszí búkköny 680—7 frt Baltacim 11—11 és fél frt. Muhar- mag 14—15 frt.

Heremagvak plombozása. A budapesti m. kir. állami vetőmag-viszsgáló állomás az 1894/95. idényben f. évi december hó 27-ig az alább megnevezett magkerekedők és termelők számára a következő mennyiségű vető- magvakat plombozta le:

	Lucerna Lóhere — Össz.	
	métermázsa	
Mauthner Ödön Budapest .	851	528
Kramer Lipót budapes .	107	83
Ullman Károly Budapest .	82	106
Gr. Teleki Arvéd Drassó .	—	178
Lederer Testvérek T.-Kürt .	2	156
Haldek Ignác Budapest .	107	—
Deutsch Gyula Budapest .	100	—
Szávoszt Alfonz Budapest .	64	—
Magy. mezőgazd. szöv. .	38	24
Nöthling Vilmos Budapest .	—	19
Összesen:	1351	1094
	2445	

— **Uj borászati lap.** Rombay De- zsó ismert gazdasági író, a legjelesebb szak- erők közreműködésével „Magyar Bor- termelők Lapja” cím alatt szőlőműve- lési és borászati szaklapot indít meg. A lap előfizetési ára: egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 frt, előfizetési díjak a lap kiadóhivatalába: Budapest, Kerepesi-ut 44. sz. küldendők. Mutatványszámot kívá- natra bárkinek küld a kiadóhivatal.

Uj idők.

— Atyus, megjött a posta.
— Mit hozott?
— Két levelet és egy új heti lap első számát.

— Már megint új heti lap? . . Ezek- nek a kiadóknak sok lehet a fölösleges pénzük, hogy egyre új vállalatokba teme- tik. A harmadik új lap ez, melyet e héten kapunk. Pedig ma még csak szerda van . . . Mi a cime ennek a legujabb irodalmi terméknek?

— Uj Idők.
— Nem épen rossz cim. Legalább mond valamit és elüt a sablontól. Ki a szerkesztője?

— Herczegh Ferencz.
— A „Mutamur” és „A Gyurkovics leányok” szerzője? . . . Kezdek jobb véle- ményvel lenni a te új lapodról. Egy író, aki nem csupán tehetséggel bir, de ami ritkább ennél, izléssel is. Modern ember, de léhaság nélkül, poeta, anélkül, hogy örökké a felhők közt járna, szereti ki- mondani az igazságot, de sohasem durva formában.

— Hát ismered? — kérdezte felra- gyogó tekintettel a fiatal leány.

— Csak művei után. Hanem ezeket alaposan. Jól tudod, hogy ritkán volt időm olvasásra, mert elfoglalt hivatásom. De ezt az író szívembe zártam . . . De lássuk csak, mit mond ő, remélem, van olyan programféle a lapjában.

— Mindjárt az első oldalon.

Ez a beszélgetés egy vidéki városban folyt le a polgármester házában. A család három tagból állott. Bolnai urból, aki a jó magyar házigazdák és birtokosok mintaképe. Hivatalt vállalt, nem azért, mivel rászorult a jövedelemre, hanem mert a közjó ugy kívánta. Nejéből, aki 40 éves asszony léteire még mindig nagyon szép, kitűnő gazdasszony és jó feleség. Végre pedig leányából, a 18 éves Piroská- ból, aki rajongott az irodalomért, de már egészen otthon volt a háztartás minden ágában.

Bolnai felnyitotta a lapot és a nála sajátágosan dűnyyögő modorban olvasni kezdett, miközben a nyomtatott szöveg közzé a saját kritikai megjegyzéseit fűzte.

— A magyar családhoz fordulunk kérésünkkel (természetes, hogy ahhoz for- dulok, ámbátor nem szeretem a kérege- tőket, mert a kinek joga van hozzá, kö- veteljen magának helyet) . . . szórakoz- tatni és gyönyörködtetni akarják önöket írással és képekkel (nem vagyunk már kis gyermekek, hogy képekkel vesztege- sük az időt!) . . . az új időknek megfele- lő lapot adunk a magyar család kezébe (ideje is már, hogy adjatok. De aztán az igazi legyen!) . . . A magyar család is új időket él, mióta arra a feladatra vál- lalkozott, hogy magyar társas életet szer- vezzen. (Nehéz feladat!) Ez a feladat csak ugy teljesíthető, ha a régi időkből örök- lött nemzeti tőkéjét, faji sajátosságát, ha- gyományait, hajlamait és tehetségeit tel- jesen beilleszti az új idők modern kere- tébe és alapjává teszi a speciális magyar műveltségnek. (Hm! A te poétád nagyon okos ember, s ha ilyen programmal föl- lép nálunk képviselő-jelöltnek, én azon- nal neki adom szavazatomat.)

— Nézzük csak tovább a lapot, atyus!

— Kis türelmetlen! Látom, téged soha sem fog érdekelni a politika. — Bolnai ur végig lapozott az előtte heverő ujságon. Ugy vagy vele, mint ez a lap: ez sem foglalkozik politikával. Igaza van. Családi és heti lapnak nem való az az aktualitás-hajhászat! A politikában kü- lönben is van mindig valami bomlasztó elem, amit nem kellene bebecsátani a család szentélyébe . . . Hanem mondok neked valamit, kis leányom: ez az ujság külsőre nagyon szép. Belső értékéről nem szólhatok, mert előbb alaposan el kellene olvasnom. De nézd csak ezeket a rajzo- kat! mindjárt a címlap. Milyen hüvös-bá- jos asszonyi fejl . . . Ki is rajzolta? . . . Karlovicsky Bertalan! Akkor már nem csodálkozom, hogy ilyen finom és distingvált. S ez a másik remek jelenet. „Utolsó szerelem” a cime és mint egy be- fejezett dráma hősnője áll előttünk a fő- alak. Ez Margitay Tihamér műve, aki azokat a kedves genre-szerű dolgokat szokta megfajteni. Hát a hetedik oldalon? Vágó Pál, a magyar népelet kiváló ismerője és megörökítője. Papp. Henriktől is van egy pompás, csaknem a megszólá- lásig élethű rajz. „Névtelen hős” a cime és azt a jelenetet ábrázolja, mikor a fa- lábu honvéd először tér haza családjához. Igazán megkapó egy rajz!

Bolnai ur egészen belemélyedt a kép- nézésébe és fölébredt benne a multnak emléke, mikor gyermekkorában édes atyja regélt neki a névtelen hősről, akiknek sorában az öreg is harcolt. De leánya nem engedte sokáig elmélázni. Valahogy magához kerítette az Uj Idők mellékle- tét és most pajkos mosolylyal felkiáltott:

— Nini atyus, ez neked szól!

— Micsoda?

— Ez a kis cikk „Régi magyar pi- pák”, amelyhez rajzban mutatja be a szerző II. Rákóczy Ferencz, Wesselényi és Kisfaludy Sándor pipáit. Ugy-e, hogy ilyen nincs még a te gyűjteményedben.

— Ez meg neked szól! — tromfolt vissza az apa, kikapván leánya kezéből a mellékletet, „A legdivatosabb párisi toi

lette. Nagy selma ez a szerkesztő! Tudja mivel lehet a hölgyek szívét megnyerni... De most már elég a külsőségből, a mely mondhatom minden tekintetben jó izlésre vall. Nézzük csak kik irtak a lapba.

— Ezt már én fogom megnézni, atyus, — mondá élénken Piroska... Hát az első, aki megszólal, Mikszáth Kálmán, Jaj de jó lesz az ő elbeszélése reggeli után, mikor lemegyek a kertbe. Virágok közt szeretem olvasni az én palóc poétámat... Aztán jön egy hosszabb, folytatásos regény Werner Gyulától, az „Andrásfalvy” és az „Anteusz” szerzőjétől. Tudom már előre, hogy alig győzőm majd bevárni a folytatását... Itt van egy vers Endrődy Sándortól. Ezt mindjárt elolvasom... Istenem de szép! Csak úgy olvadoz minden sora az ember ajkai közt és milyen remekül illik hozzá Vágó Pál rajza... Ah, de most jön a szerkesztő ur maga „Az asszony barátja” című elbeszéléssel.

— „Az asszony barátja” — vágott közbe az apa. — Tán nem is fiatal leánynak való?

— Mit gondolsz apa? Hisz Herceg nem ir olyant, ami miatt fiatal leánynak el kellene pirulnia. Ő az életet rajzolja, de tolla mégis mindig tiszta marad és tán ebben rejlik legnagyobb hatalma... Aztán jön Kenedi Géza...

— Hohó! ezt már nem engedem oda! — kiáltott Bolnai ur, — mert Kenedi az én író. Bölcs fej és melegen érző szív. Egyik szeme gunyosan tekint a kapaskodó emberiségre, míg ugyanakkor a másik megírja az emberiség gyarlóságait. Miről is ír csak? „A szemtelenségről”. Mondhatom, ez olyan téma, amely nagyon is időszerű. Add ide a lapot, hadd olvassam el azonnal ezt a cikket.

— Mindjárt, atyus, Csak még az apróságokat akarom megnézni. Van egy vers Vajda Jánostól, képmagyarázatok, amelyeknek minden egyes sora elárulja, hogy Herceg irta, könyvszemle, a képkiállításról Bródy Sándor irt, egy egész csomó humoros dolog és a végén a fejtő, mely olyan eredeti, hogy csakugyan nehéz lesz kitalálni, mi van mögötte.

— Szóval, mindenről gondoskodtak! — mondá elgondolkozva Bolnai ur.

Piroska apja nyaka körül fonta kis karjait.

— Ugy-e, atyus, hogy járattuk ezt a lapot? — mondá könyörögve.

— Eltaláltad, kis lányom! Még ma előfizetek az „Új Idők”-re.

Felolvasó szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Országos vásár

Margitán (Biharmegye)
1895. jan. 9-én barom vásár

„ 10-én „
„ 11-én kirakodó v.

Nagy karácsonyi kiállítás!

Fabry József divatáruházában Sz.-Somlyón.

Mélyen leszállított áron.

Férfi és női szövetek, kész ruhák, felsők, bundák, kalapok, sapkák, lábbelik, csizmák, fehérneműk, vásznak, sifonok; sokféle újdonság, téli árukból, urak és hölgyek részére.

Külön fa- és vasbutor raktárak különös szép választékban.

Mélyen leszállított áron!

Nagyobb mennyiségű vételknél 10% engedményt adok.

Alkalmi eladás! Olcsó áron!

3-3

Fagykenőcs

3 nap alatt biztosan kigyógyít minden fagydagánatot az orról, kézről és lábról.

Egyedül csak Schneider J. gyógy-szertárában kapható Resicán (Del-Magyarország.)

Egy tégely ára 2 frt. Posta utánvétellel rendelhető. 2-5

Védjegy. Védjegy.

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál. nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, hűzés lehelet, teltség, savanyu, felbőgös, hasmenés, gyomorgégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörögés, székülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortürelhetőséni étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámor-moidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczeleli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megnézni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczeleli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Kapható Szilágy-Somlyón: Balta Elemér gyógyszerházában. 1-

150 drb. magyar

ANYAJUH

eladó. Értekezhetni

Varsolcon

2-8

Simay Miklóssal.

A debreceni földmives iskolát jeles sikerrel végzett fiatal ember, kinek már gyakorlata is van,

gazdatiszti állást

keres szerény feltételek mellett.

2-3

Cím a kiadóhivatalban.

!Négy regény ingyen!

FEELHIVÁS

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Köszönetet és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagynyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találhatnak benne.

A „HÖLGYEN LAPJA” című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A „REGÉNYMELLÉKLET” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt. tehát összesen négy forint.

A „BORÍTÉK” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egy szóval a „Képes Családi Lapok” a legértelmesebb, a legelőkelőbb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmár és társa” regény Beniczkyne Bajza Lenkétől; „Újév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnowsky Móról; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószeghy Móról; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatira Jámber Lajostól; „A szép színész” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „HÖLGYEK LAPJA” című dívat- s REGÉNY” melléklettel együtt

Egész évre 6 frt — kr.

Fél évre 3 „ „

Negyed évre 1 „ 60 „

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatóvényszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésül; a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

3-6

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

Előfizetési felhívás

A HÉT

POLITIKAI ÉS IRODALMI SZEMLE

HATODIK ÉVFOLYAMÁRA.

SZERKESZTI ÉS KIADJA

KISS JÓZSEF.

Főmunkatárs: KÓBOR TAMÁS.

Belső dolgozósárai: Ambrus Zoltán, Heltai Jenő, Ignóty, Kozma Andor, Tóth Béla.

Tíz választékos, gazdag tartalmu kötetben fekszik a HÉT az olvasó közönség előtt. Új eszmék, új irányok, és új írók adják meg neki a maga különleges színét és zamatját. Új csapások jelölik az utját az irodalomban. Nem műveltünk nagy dolgokat; de nagyot akarni is érdem. A szabad gondolatnak voltunk eddig fáklyavivői és a szabad szó lesz legmagasabb ambiciónk a jövőben. Politikában és irodalomban egyaránt.

Könnyű, tetszetős formában adunk számot a hét eseményeiről és a domináló mozzanatokkal külön „Kronikák” ban foglalkozunk. Ezt a műfajt mi honosítottuk meg a magyar irodalomban. A HÉT journalisztikai tiz parancsolatának egyik sarkalatos tétele ez: Ne adj soha programot, mert a program unalmas és szülő anyja a chablónnak, ami ő; de bízd magad a pillanat impressiójára, mert abban van a közvetlenség, az igazság és megifjúdás.

Egyébiránt, akik olvassák A Het-et, azok úgy is ismerik; akik nem olvassák, azok egy rövid ismertetés nyomán úgy sem fogják megismerni. Ezeknek azt ajánlhatjuk, hogy fizessenek elő A HÉT-re.

Budapest, 1894. december havában.

KISS JÓZSEF.

Előfizetés: Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámok ingyen.

A HÉT kiadóhivatala

Budapest, VII., Erzsébet-körut 6. szám.